

nan. Landskapet kommer att förändras. Carters roll som förkämpe för de mänskliga rättigheterna kommer rimligen att omvärderas: supermakter kommer kanske inte längre, i det egna överlevandets intresse, att kunna kosta på sig sådan lyxutstyr.

Det hör till det patetiska i Hamilton Jordans bok att han då och då, dessvärre utan ironi, berättar om president Carter, försänkt i bön. Just i ögonblick då en av världens två mäktigaste män borde ha annat att göra!

En svensk läsare av detta dokument från Vita Huset har svårt föreställa sig Tage Erlander eller Olof Palme försänkta i bön vid för Sverige bekymmersamma tillfällen, som tex de sovjetiska u-båtsövningarna på svenskt territorialvatten.

Ändå är det till sist en tankeställare man får vid läsningen av Hamilton Jordans bok. När börjar och slutar legitimiteten i rent inrikespolitiska och valtaktiska hänsyn vad gäller "förhållandet till främmande makter"?

THEDE PALM:

Svensk verskonst

I maj promoverades Britt G Hallqvist till teologie hedersdoktor vid Lunds universitet. Det är en sällsynt utmärkelse, men välförtjänt. Visserligen har hon själv förklarat att hon inte är särskilt intresserad av teologi, ja, att hon är helt oteologisk. Men teologiska fakulteten i Lund vet bättre.

Bäst vet prosten Inge Löfström, som skrivit en innehållsrik och samtidigt lättläst bok om henne: "En bok om Britt G." (SkeabVerbum 1983). Han ägnar ett kapitel åt hennes teologi, ett kapitel som för övrigt avslutas med en av hennes bästa översättningar. Anders Frostenson sände henne en gång en lista på teologiska verk, som hon borde läsa. Hon brydde sig inte om dem. Det förhåller sig nämligen så, att Britt Hallqvist är självtänkare. Också inom teologin finns det moderörelser, vilket nogsamtidigt framgått i det psalmboksförslag, som nu är under bearbetning, men Britt Hallqvist är inte följsam när andra människor talar om vad hon skall tänka.

Hennes stora produktion består dels av böcker för barn på vers och prosa, dels av översättningar, alltifrån barnböcker till Goe-

thes Faust, dels slutligen av egna dikter och psalmer och teologiskt författarskap. Till det sistnämnda hör vetenskapliga stilstudier i sammanhang med det pågående arbetet på en ny handbok för svenska kyrkan. Det är en lycka att hon blivit engagerad i detta. Hon har nämligen en alldeles ovanlig förmåga att förstå ord och att handskas med dem. Detta har i sin tur varit förutsättningen för att hon blivit en så obeskrivligt skicklig översättare.

Att använda så starka ord om henne innebär ingen överdrift. Löfström har tagit med åtskilliga citat. Man önskar att de varit flera. Hennes översättning av T S Eliots berömda kattbok på vers är ett mästerverk i sitt slag (och har dessutom fördelen att vara begriplig). Slutstrofen i Faust, ett annat exempel, ligger på ett annat plan men med en lika hög svårighetsgrad. Den återges visserligen med ett stockholmsrim på spegling/prägling; men hela versen inklusive "das Ewig-Weibliche" får en mening. Lättfattlig blir den ju aldrig.

Vers är det naturliga uttryckssättet för mig, har Britt Hallqvist skrivit en gång. Det kan tilläggas, att studenttidens krumelurliga vers,

odlad i tidningen "Lundagård", blivit kvar i åtskilliga av hennes barnverser. Den som ansett att Arosenius' "Kattresan" nått idealet bland småbarnsböcker blir litet fundersam ibland och undrar om inte Britt Hallqvists barnramsor rent av kan vara skrivna för vuxna. Det är inte lätt att frigöra sig från Falstaff Fakir och hans ABC-rim. Men hon har kommit över detta, inte minst i sina barnpsalmer – se tex visan om Sackeus – där allt tillkrånglet är bortlagt.

Britt Hallqvists sätt att översätta kommer en dag att behandlas i doktorsavhandlingar. Man kommer att visa på hennes kulturella bakgrund, som gjort det möjligt för henne att förstå också ett dunkelt innehåll i andras skrifter, och man kommer att framhålla hennes språkkunskaper. Hennes förmåga av inlevelse i andras tankegångar måste komma att understrykas. Man bör inte heller glömma hennes ödmjukhet inför sitt arbete. Hon respekterar nämligen vad andra skrivit och ser i översättningarna som sin uppgift att på svenska återge utländska verk som de är. Det är inget fel att översättningen kan bli bättre än originalet. Det kan bero på Britt Hallqvists sätt att välja rätta ord och uttryck och att hitta lyckliga vändningar. Men hon är inte ute för att "förbättra", framför allt inte för att lägga ny mening i andra författares skrifter. I den pågående psalmboksrevisionen finns det "specialister", som tror att äldre psalmer, svenska som utländska, till vad pris som helst måste göras moderna. Det finns skräckexempel på vad psalmbokskommittén släppt igenom, förmodligen i rädsla för att inte vara "i tiden". Britt Hallqvist har inte

haft behov av sådant. Hon kan tom rimma stig/sig. Karlfeldt gjorde också så.

Ett exempel på en psalm som hon översatt och till vilken hon också mot sin vana skrivit en egen vers, är "Det finns djup i Herrens godhet", som omedelbart börjat sjungas i olika sammanhang. Den är inte helt enkel, men den är sådan att folk genast förstår den. Britt Hallqvist hör inte till en skola som vill att psalmer skall spela på känslor och vara mer eller mindre dunkla; med resultat att församlingen får sitta och gissa gåtor.

Naturligtvis har också Britt Hallqvists översättningar blivit kritiserade, och långt ifrån alla hennes egna psalmförslag har blivit godkända. Oftast har det väl varit det teologiska innehållet, som mött motstånd. Löfström diskuterar detta. Vad man själv kan konstatera är att många av hennes psalmer snarare är visor, åtminstone i den meningen att de söker vara okomplicerade och att de tar tillvara allt dramatiskt stoff. Det händer något i dem. Men tyvärr har inte alla vuxna det rätta barnsinnet. Det finns säkerligen många i församlingen som har svårt att tänka sig att de en gång skall dansa på gröna ängar, om än i himmelriket.

Sist en liten iakttagelse. Löfström har i sin bok, så vitt jag kunnat finna, bara pekat på en svensk författare – och vi bortser här från ungdomsdiktningen – som kan sägas ha påverkat henne och det är Birger Sjöberg i "Kriser och kransar". Kanske kan man tillägga Harriet Löwenhielm. Så många fler kan det inte vara. I det hela är Britt Hallqvist unik.